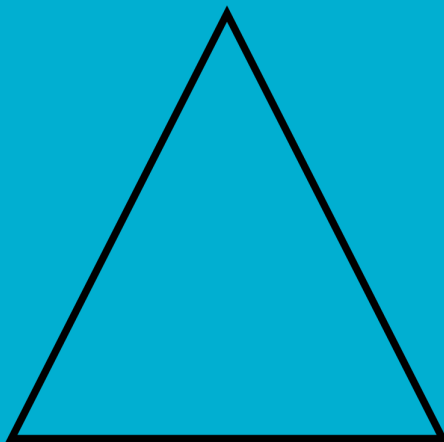
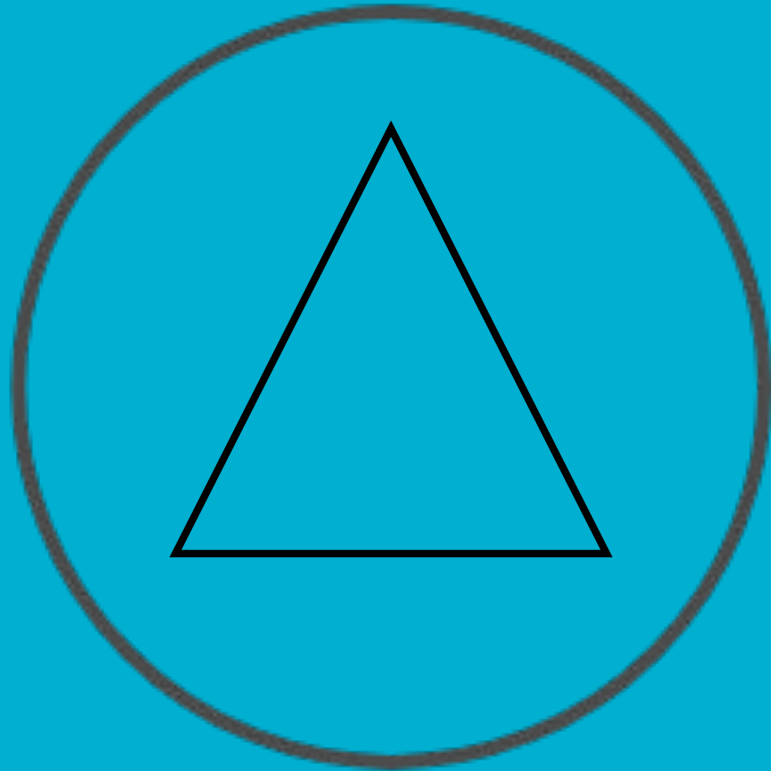
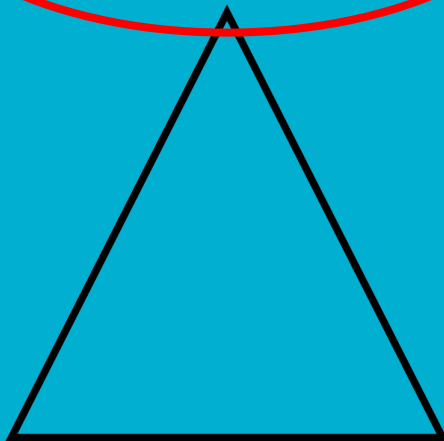

Límits i conseqüències

Escola de famílies - sessió 1

Límits

Comencem!

ències

Escola de famílies

Quin objectiu persegueix l'ESO al final d'etapa?

Segons el currículum, l'Educació Secundària Obligatòria pretén **formar els estudiants per a l'exercici dels drets i obligacions que, com a ciutadans i ciutadanes, els corresponen.** Aquesta etapa persegueix **potenciar el sentit crític (...), promoure la presa de decisions, (...) i l'assumpció de responsabilitats.** **L'objectiu, doncs, és acompanyar els nostres adolescents cap al món adult aprenent a respectar les seves normes de convivència.**

Falàcia

No hem de tallar les ales als infants i a la seva llibertat perquè un infant més lliure és un infant més feliç i, per sobre de tot, volem un infant feliç.

Sònia Kliass, psicòloga especialista en el desenvolupament infantil i autora de “L’art de posar límits”

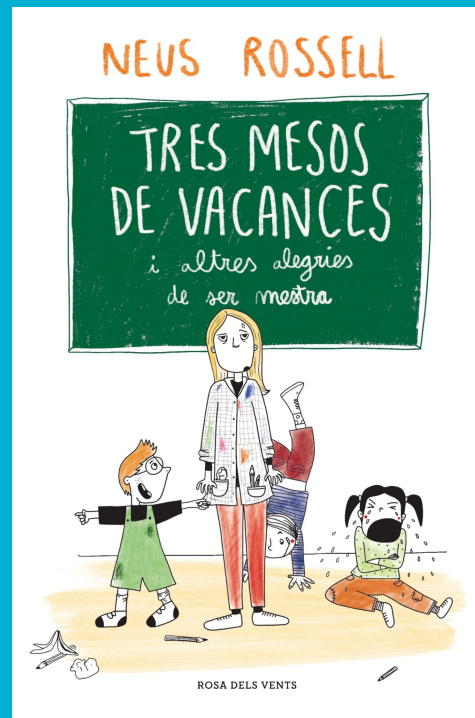
“Un infant sense límits NO és ni més feliç ni més lliure perquè serà esclau dels seus impulsos i li faltaran les estratègies, eines i habilitats per sentir-se competent socialment.”

“Tres mesos de vacances i altres alegries de ser mestra”

La criança respectuosa (pàg. 105)

Neus Rossell, mestra de música

De què parlem
quan parlem de
criança respectuosa?

La llibertat que ha tenir l'infant o l'adolescent ha d'anar **acord amb la seva edat** i el seu **desenvolupament maduratiu**.

“Això no és Suècia: Els límits (cap. 3)”

<https://www.3cat.cat/3cat/t1xc3-els-limits/video/6253772/>

Minut 00:00-01:30

Minut 19:45-21:45

“Hi ha famílies que només posen límits quan s'enfaden i això els recorda als càstigs que van rebre durant la seva infància, poc respectuosos i autoritaris. Volen fer el contrari perquè creuen erròniament que això respon a una criança respectuosa. Però **si posem el límit quan ja estem enfadats, el posem tard**”.

Elisenda Pascual

Psicòloga de criança respectuosa i directora i presentadora de “L’ofici d’educar” (d’El Suplement)

“Els infants necessiten que els ajudem a **integrar unes normes socials i desenvolupar unes habilitats de convivència**. Necessiten estructurar-se des de ben petits per arribar a ser **adults funcionals**. Sense límits es perpetua l'egocentrisme infantil en etapes que ja no toquen i es pot tendir al narcisisme o a la baixa autoestima”.

Elisenda Pascual

17JUN2015 AVT EDM EON 1000 COL AUTO 331
11:29:34 COR-A DEF 58
UTC+2.0 LOCVD OP50851 WESCAM PEGASUS S/N1474

v (3s)	=223	km/h
v (6s)	=217	km/h
v (9s)	=221	km/h
v	=220	km/h

Però...només hem de complir les normes socials per **evitar sancions econòmiques o legals?**

O...també per aprendre a viure en societat? Per **evitar el rebuig i l'exclusió social.**

“Un nen no pot rebre més de 3 vegades un missatge, perquè vol dir que el límit no funciona. No li pots dir a una criatura 25 vegades que pari taula, el que has de fer és posar una conseqüència. **Un límit genera una conseqüència, si no ja no és un límit, perquè l'infant no entén que està davant d'una línia vermella**”.

Elisenda Pascual

Segons Elisenda Pasqual, a partir dels 7-8 anys l'infant ja entèn les conseqüències amb raonament. A partir de llavors, els hem d'explicar que a la vida hi ha drets i deures. I que si no fan el que els hem demanat es quedaran sense algun privilegi.

Entrevista de Carles Capdevila a Catherine L'Ecuyer, investigadora i divulgadora de temes educatius

<https://www.youtube.com/watch?v=R7P6APXd9fQ>

Minut 14:48-15:56

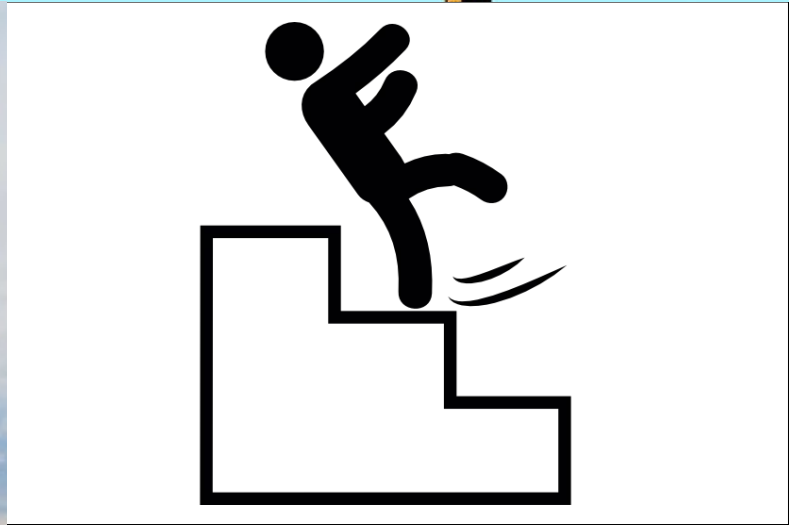
Les conseqüències han de ser clares i concretes (mesurables per a ells), compartides (entre tots els adults), coherents (amb el límit que s'ha saltat), aplicables (no anunciar falses advertències, que no podrem complir) i funcionals (adequades a les característiques de l'infant o adolescent).

Gratuit?

Responsabilitat
col-lectiva

Com acompanyem els nostres adolescents en el procés de madurar cap al món adult?

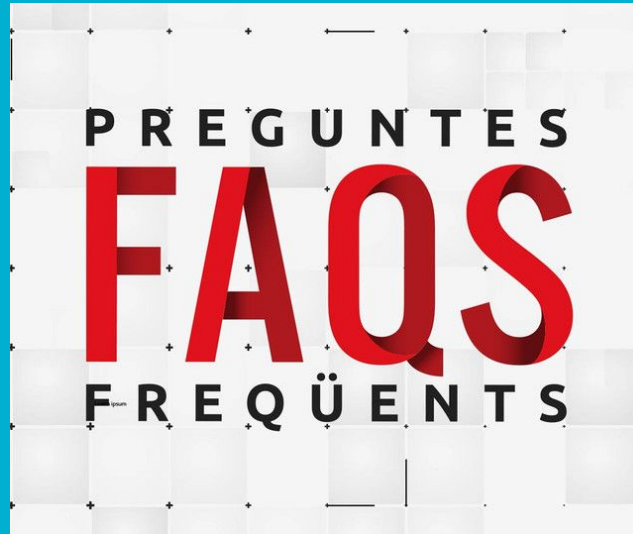
Elisenda Pascual: “La maduresa és la capacitat de posar límits al plaer i el desig, i s'ha de començar a fer des de la infància amb els límits que ens posen els adults que ens acompanyen”

...tant a l'escola com a casa

Quan ens costa posar límits i per què?

Quines conseqüències ens funcionen amb els nostres?

Ens sentim malament per dir “no”, renyar o castigar els nostres fills?

Som coherents tots els adults de la casa amb els límits i les conseqüències que acordem?

Què fem quan es salten un límit que hem posat?